

ПЕРЕДВИБОРНА ПРОГРАМА ПАРТІЇ НАЦІОНАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ (ПНЕРУ)

*Люблю я свою Україну,
Як матір, як неньку, люблю.¹*

Програмні положення Партії національно-економічного розвитку України (ПНЕРУ) спрямовані на розвиток українського суспільства, удосконалення політичної системи, відродження вітчизняного виробництва, забезпечення обороноздатності країни. Особливістю програми ПНЕРУ є спрямування розвитку держави власними силами.

Складові стратегії Партії включають ідеологічні мотивації власного шляху розвитку на основі прискорення науково-технічного прогресу, створення нових якісних умов життя населення як передумови подолання демографічної кризи, запровадження такої фінансово-кредитної політики, яка б забезпечувала повну мобілізацію фінансових ресурсів та їх використання для відтворення економічного потенціалу України і в першу чергу соціальної сфери.

Програма ПНЕРУ ґрунтується на науковій основі, визначає цінності, які близькі людям. Ідеологія розвитку власними силами має стати ідеологією всього українського народу. ПНЕРУ не сприймає ідеологічні постулати, спрямовані на федералізацію України, тому що вони не ведуть до зміцнення політичної системи та держави в цілому. Ми бачимо Україну єдиною, сильною і неподільною.

Пропорційна виборча система теж не сприяє якості політичного управління державою. Вона, по суті, ліквідує пряме виборче право, чим порушує Конституцію України. За оцінкою ПНЕРУ, виборці повинні вибирати не окремих осіб, а ідеологію, яка відстоює національні інтереси держави, сприяє розвитку вітчизняного виробництва, соціальним та іншим перетворенням. Політичну систему повинні формувати люди, які не обтяжені власними заводами, фабриками та величезними капіталами в закордонних банках.

Будь-яка політична система не може об'єктивно слугувати інтересам держави, якщо її управлінці будуть "недоторканими". ПНЕРУ вважає, що за Конституцією України всі громадяни мають бути рівними. Тільки ліквідація цього нерівного права виключить крадіжки та хабарництво в умовах корумпованості державних структур.

У сфері економіки монетариські методи управління грошовою системою призвели до "вимивання" грошових коштів підприємств та запровадження натуральних товарно-обмінних операцій, які створили умови нееквівалентного обміну, а, по суті, призвели до збагачення невеликої кучки людей та зубожіння більшості народу.

Неефективність державного управління економікою зумовила занепад соціальної сфери та зниження життєвого рівня українців.

Україна увійшла в свою незалежність, маючи високий технічний рівень виробництва. Проте відсутність власної стратегії розвитку призвела до серйозних економічних наслідків через так звані "лібералізацію" цін, приватизацію та "бартеризацію" економіки. З ростом цін відбулося зубожіння людей. Роздержавлення відбулося майже даремно, про що свідчить хоча б те, що за продаж майже 100 тисяч підприємств держава отримала менше 5 млрд. дол. США.

Останнім часом урядові дії не забезпечують реалізацію продукції аграрного сектору за рівнем цін, які б компенсували виробничі витрати. Маніпуляції з цінами на пальне та продукти споживання не покращили життя населення, навіть при проведенні державою додаткових витрат на соціальну сферу.

Як цінова, так і експортно-імпортна політика не захищає національного товаровиробника, а навпаки, імпорт споживчих товарів збільшився, що підриває основи національного виробництва.

Національне товарне виробництво не має інноваційно-інвестиційного спрямування, тому Україна переважно торгує не високотехнічною, а сировинною продукцією, чим заганяє себе в глухий кут, особливо в умовах зростання цін на нафту, газ та інші ресурси. При вступі в Світову організацію торгівлі (СОТ) українські товаровиробники можуть не витримати конкуренції. Ось чому ПНЕРУ вважає, що слід змінити характер ринкових перетворень в Україні без "чужих" людей у державних структурах.

Мене питають, навіть часто:

Що найстрашніше для країни?

Відповідаю: – Яничарство,

Що десь приховане в людині.²

Опора на власні сили забезпечить формування та реалізацію ефективної єдиної державної промислової та підприємницької політики, спрямованої на розвиток вітчизняного товаровиробника, захист національного інвестора, забезпечення розширеного інноваційного відтворення власного виробництва, чітке визначення пріоритетних галузей економіки та сприяння інвестуванню коштів через провідні українські банки у розвиток виробництва, забезпечення безумовного пріоритету національних виробників та інвесторів. Тільки один вітчизняний Промінвестбанк проінвестував економіку України у декілька разів більше, ніж всі зарубіжні інвестори разом узяті.

За оцінкою ПНЕРУ треба підвищити заробітну плату не менш ніж у 4 рази.

Недооцінка національного багатства та економічних можливостей обернулась залежністю від іноземних капіталів. Тільки через зростання вітчизняного виробництва стане можливим забезпечення населення роботою, повернення усіх наших співвітчизників із-за кордону.

Необхідно в повну міру використати можливості національної фінансово-кредитної системи, розробити державну грошово-кредитну політику. Діюча в Україні податкова практика та нормативні обмеження центрального банку звузили можливості як надходження коштів до бюджету, так і розширення сфери інноваційно-інвестиційного кредитування. Грошові потоки ніким не управляються. Вони розпорошені по безлічі нікому непотрібних банків. Ситуація погіршується процесом продажу іноземцям українських банків, адже держава втрачає грошові важелі управління, а з ними і фінансовий суверенітет.

Господарські та фінансово-кредитні відносини не захищені законом, а тому всілякі ділки розкрадають суспільне багатство при відсутності правового захисту. Тільки 1,5 відсотка юридичних справ судами вирішується на користь вітчизняних інвесторів. Решта судових рішень підтримує спритних ділків.

Забезпечити достойне життя людини – найголовніший постулат економічної стратегії ПНЕРУ. Вирішити цю проблему стане можливим тільки тоді, коли в управлінських структурах працюватимуть справжні патріоти, коли ідеологія "власні сили" стане домінуючою в країні. Ми маємо все, щоб зробити життя українців заможним. Власні ресурси, власна робоча сила, власні інвестиції – ось ті важелі, які

сьогодні треба задіяти для того, щоб будувати житло для людей, школи, лікарні, дитсадки, об'єкти соціального призначення, дороги, об'єкти відпочинку.

Для цього потрібен новий політичний курс, спрямований, перш за все, на внутрішній розвиток і споживання. Необхідно негайно розробити проекти суцільної електрифікації соціальної сфери на нових засадах з використанням можливостей АЕС, зменшити поставки електроенергії за рубіж.

ПНЕРУ має чітку програму забезпечення молоді житлом. Освіта, наука, культура мають стати основою національного духовного розвитку.

Потребує широкого запровадження нова пенсійна система через накопичення власних коштів в надійних банках, без втручання держави.

Політична та економічна незалежність України можлива лише за умови високої обороноздатності країни. Твердження, що нам ніхто не загрожує, не правильне. Слід відновити виробництво нової військової техніки, зміцнити обороноздатність країни.

*А кажуть, кордони прозорі
На рідних роздолах земних,
Над ними спалахують зорі,
Та сяйво холодне від них.
Воно крізь віки до людини
Щоночі летить з висоти...
Та будуть сини України
Кордони завжди берегти.³*

Голова Партії національного економічного розвитку України

Павло МАТВІЄНКО

¹ Володимир Матвієнко. На рідних роздолах. – К.: Укр. письменник, 1999. – С. 34.

² Володимир Матвієнко. На рідних роздолах. – К.: Укр. письменник, 1999. – С. 89

³ Володимир Матвієнко. На рідних роздолах. – К.: Укр. письменник, 1999. – С. 41